

บทที่ 1

บทนำ

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 กำหนดให้ไม้ดอกไม้ประดับเป็นพืชส่งเสริมการผลิตเพื่อการส่งออก เนื่องจากเป็นพืชที่ให้ผลตอบแทนสูง ใช้พื้นที่น้อย และความต้องการใช้ไม้ดอกไม้ประดับในตลาดโลกมีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่ประเทศไทยมีการผลิตและส่งออกเพิ่มขึ้น อัตราการส่งเข้าไม้ดอกไม้ประดับก็เพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน (บรรจัด, 2534) สถานการณ์ทางการตลาดโลกของไม้ดอกไม้ประดับมีมูลค่าถึง 675,000 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2538 ประเทศไทยมีการปลูกไม้ดอกไม้ประดับเนื้ออาชีพไม่ต่ำกว่า 40,000 ไร่ (โอพาร, 2537) ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในเขตอุ่นที่มีพืชพันธุ์ตามธรรมชาติที่เรียกว่า พืชพื้นถิ่นอยู่มากหลายชนิด ได้มีการสำรวจศึกษาวิจัยและนำมาใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง เช่น ไม้ไนกลุ่มข้า ขมิ้น ได้แก่ ดาหลา ปทุมมา กระเจียว ซึ่งปัจจุบันได้นำมาพัฒนาจนกลายเป็นไม้ดอกที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ และส่งขายยังต่างประเทศในรูปหัวพันธุ์ (สุรวิช, 2539)

ประเทศไทยยังมีไม้ดอกไม้ประดับอีกหลายชนิดที่เป็นพันธุ์ป่า พืชเหล่านี้มีความทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศ แต่อาจมีสีสรรค์ไม่สวยงามมากนัก ในขณะเดียวกันได้มีการสั่งเมล็ดพันธุ์หรือต้นพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับดังกล่าวที่เป็นพันธุ์ดึงจากต่างประเทศ พืชเหล่านี้ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของประเทศไทยได้ จึงทำให้ได้ผลผลิตในปริมาณและคุณภาพที่ไม่ดี ถ้าหากจะมีการทดลองผสมพันธุ์พืชพันธุ์ป่าของไทยกับพืชพันธุ์ดึงจากต่างประเทศ จะทำให้ได้พันธุ์ใหม่ๆ ที่มีผลผลิตในปริมาณและคุณภาพสูงได้ (อรดี, 2534)

บีโภเนีย เป็นพืชในสกุล *Begonia* ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพืชล้มลุก มีอายุหลายปี บางชนิดอาจเป็นไม้เลื้อย (พพพร, 2536) มีพื้นที่ขนาดที่เป็นไม้ดอกและไม้ใบ เหมาะสำหรับเป็นไม้คลุมดิน ไม้篱笆 และไม้กันสะเดะ เช่น เป็นไม้ที่ขึ้นได้ในที่ร่มรำไร ต้องการแสงที่มีความเพียงไม่มากนัก จึงปลูกภายในบ้านเรือนได้ดี บีโภเนีย เป็นพืชที่มีการนำมาใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะในประเทศไทยและยุโรป ซึ่งมีการปลูกอย่างมาก และเป็นไม้ดอกเศรษฐกิจที่สำคัญชนิดหนึ่ง โดยมีการปลูกเลี้ยงในแต่ละประเทศถึงปีละ 2,000,000-10,000,000 ต้น (AIPH, 1994) และการที่บีโภเนียเป็นพืชที่มีถิ่นกำเนิดทั้งในเขตอุ่นจนถึงเขตอุ่นของเกือบทุกทวีป จึงสามารถเจริญเติบโตในช่วงอุณหภูมิที่กว้างขวาง และมีจำนวนมากกว่า 2,000 ชนิด (อรดี, 2534) โดยมีกลุ่มที่ใช้ปลูกเป็นพืชเศรษฐกิจของหลายประเทศ ที่สำคัญ เช่น กลุ่มของ *Rhizomatous begonia* ซึ่งจะเน้นความสวยงามอยู่ที่ใบเป็นส่วนใหญ่ เช่น *Begonia rex* ซึ่งมีถิ่น

กำนิดจากแคร์วันอัสสัมของอินเดีย หรือที่มีถิ่นกำนิดจากแอฟริกาที่มีดอกสวย กลุ่มของ Cane-stemmed begonia ที่มีถิ่นกำนิดจากอเมริกาใต้ ซึ่งจะมีดอกที่มีสีสรรสรวยงาม โดยเฉพาะลูกผสมที่มีลักษณะดอกคล้ายการ์เนชั่น กุหลาบ แดฟฟอดิล และดาวมีเดย์ ใช้ปลูกเป็นไม้ดอกกระถาง หรือเป็นแปลง และกลุ่มของ Fibrous-rooted begonia ซึ่งออกดอกได้ตลอดทั้งปี และดอกสวยงามมาก (Bill, 1988) ประเทศไทยเป็นประเทศในเขต้อนที่มีการค้าขาย บีโภเนียชนิดต่างๆ ได้บ้างตามสมควร โดยมีการพนจากทุกภาคของประเทศไทย ซึ่งบีโภเนียหลายชนิดก็มีลักษณะที่ดี แต่ยังไม่มีการศึกษาถึงข้อมูลพื้นฐานในหลายด้าน ควรจะมีการรวบรวมศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยา ความสามารถในการปลูกเลี้ยง และพันธุกรรม เพื่อการใช้ประโยชน์ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อรวบรวมและศึกษาลักษณะทางสัณฐานของบีโภเนียที่สำรวจพนในจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการปลูกเลี้ยง และพันธุกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบถึงชนิดของบีโภเนียที่มีอยู่ในสภาพป่าของจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ลักษณะทางสัณฐาน และข้อมูลพื้นฐาน ของชนิดและพันธุ์ต่างๆ ที่พนในแหล่งสำรวจ